

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 198/2026-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom, Rožňavská 2, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Senica (predtým Okresného súdu Skalica) v konaní vedenom pod sp. zn. SI-2Cpr/4/2014 (predtým vedenom pod sp. zn. 2Cpr/4/2014), Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 10CoPr/6/2018 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 9Cdo/170/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 4. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. SI-2Cpr/4/2014 (predtým Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 2Cpr/4/2014), krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10CoPr/6/2018 a najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9Cdo/170/2020. Zároveň žiada priznanie primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 22 000 eur, prikázanie Okresnému súdu Senica konať bez prietahov a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala 9. septembra 2014 na Okresnom súde Skalica žalobu o neplatnosť odvolania z funkcie riaditeľky základnej školy a o náhradu funkčného platu. V priebehu konania bolo vo veci meritórne rozhodnuté, následne prebehlo odvolacie aj dovolacie konanie. Krajský súd rozsudkom z 19. júna 2019 odvolanie sťažovateľky zamietol a najvyšší súd uznesením z 31. mája 2022 dovolanie sťažovateľky odmietol. Následne sa konanie viedlo už len vo vzťahu k rozhodovaniu o výške náhrady trov konania. Od 1. júna 2023 prešla právomoc konať vo veci na Okresný súd Senica, kde je vec vedená pod

sp. zn. SI-2Cpr/4/2014. Okresný súd Senica uznesením zo 14. januára 2025 zmenil napadnuté uznesenie o trovách, pričom toto uznesenie bolo nálezom ústavného súdu č. k. II. ÚS 363/2025-41 z 24. septembra 2025 zrušené a vec bola vrátená Okresnému súdu Senica na ďalšie konanie. Sťažovateľka zároveň uvádza, že sa opakovane domáhala odstránenia priet'ahov, a to už skôr podanou ústavnou sťažnosťou z 10. júla 2024, ktorej ústavný súd vyhovel nálezom č. k. I. ÚS 535/2024-25 z 21. novembra 2024 s priznaním finančného zadost'učinenia vo výške 800 eur.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka považuje celkovú dĺžku konania vrátane konania o trovách za neprimeranú. Tvrdí, že doba rozhodovania o výške náhrady trov konania je zjavne neprimeraná, pričom osobitne zdôrazňuje, že ústavný súd už vo veci raz rozhodol nálezom č. k. I. ÚS 535/2024-25 vrátane priznania zadost'učinenia vo výške 800 eur, no podľa jej názoru vzhľadom na neskorší vývoj konania a jeho celkovú dĺžku tieto aktuálne nepredstavujú dostatočné odškodnenie. Zároveň uvádza, že v meritornej fáze konania sa vyskytli obdobia nečinnosti trvajúce v súčte 48 mesiacov a že aj doba konania pred ústavným súdom ide na ťarchu všeobecného súdu, ak bolo jeho rozhodnutie neskôr zrušené pre nezákonnosť alebo neústavnosť. V tejto súvislosti osobitne poukazuje na to, že ústavný súd musí vo veci konať opakovane, keďže podľa jej názoru všeobecný súd nerešpektoval jeho záväzný právny názor.

4. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky, táto uvádza, že k priet'ahom v konaní síce čiastočne prispela ona sama, ako aj jej právny zástupca, avšak podľa jej názoru nešlo o okolnosti takého časového významu, ktoré by mohli ospravedlniť celkovú dĺžku konania. Súčasne tvrdí, že vec sa nevyznačuje takou právnou alebo skutkovou zložitnosťou, ktorá by odôvodňovala viac ako jedenásťročné trvanie konania, keďže podľa nej ide o bežnú súdnu agendu, a ani vykonané dokazovanie v rozsahu vyluchu siedmich svedkov na troch pojednávaniach nemožno považovať za mimoriadne.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 186/2010, I. ÚS 7/2023) a namietané porušenie označených práv sťažovateľky možno posudzovať spoločne.

6. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania sporovej strany a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). Ústavný súd (obdobne ako ESLP) prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (rozsudok ESLP z 30. 3. 2023 vo veci Roth Neved'alová proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 50525/21, bod 11, obdobne IV. ÚS 465/2022).

7. Vo svojej rozhodovacej činnosti ústavný súd konštantne vychádza z názoru, že samotným prerokovaním veci na všeobecnom súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (obdobne III. ÚS 127/03, IV. ÚS 221/04).

8. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom viacerých všeobecných súdov v rôznych štádiách predmetného konania. Zároveň z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že vo veci už predtým rozhodol aj ústavný súd. Z toho dôvodu bolo potrebné pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti osobitne posúdiť jednotlivé sťažovateľkou namietané zásahy podľa ich povahy a časového rámca.

9. Ústavný súd preto pristúpil k posúdeniu dôvodnosti namietaného porušenia označených práv osobitne vo vzťahu k postupu Okresného súdu Senica (predtým Okresného súdu Skalica) za obdobie do právoplatnosti nálezů ústavného súdu č. k. I. ÚS 535/2024-25, osobitne vo vzťahu k postupu Okresného súdu Senica po právoplatnosti tohto nálezů a osobitne vo vzťahu k postupu krajského súdu a najvyššieho súdu.

IV.

K postupu Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. SI-2Cpr/4/2014 (predtým Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 2Cpr/4/2014) do právoplatnosti nálezů ústavného súdu č. k. I. ÚS 535/2024-25

10. Sťažovateľka sama v ústavnej sťažnosti uvádza, že sa už opakovane domáhala ochrany pred prietrahmi ústavnou sťažnosťou z 10. júla 2024, ktorej ústavný súd vyhovel nálezom č. k. I. ÚS 535/2024-25 z 21. novembra 2024 vrátane priznania finančného zadost'učinenia. Zo záväzných účinkov rozhodnutia ústavného súdu vyplýva, že v rozsahu, v akom už ústavný súd o namietaných prietrahoch rozhodol, je ďalšia ústavná sťažnosť neprípustná pre prekážku veci rozhodnutej. Keďže právoplatnosť uvedeného nálezů nastala 13. decembra 2024, vo vzťahu k postupu Okresného súdu Senica do tohto dátumu ide o tú istú vec, o ktorej už bolo ústavným súdom rozhodnuté. Túto časť sťažnosti preto bolo potrebné odmietnuť pre prekážku *rei iudicatae* podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Skutočnosť, že sťažovateľka považuje predtým priznané zadost'učinenie za nedostatočné, nemôže sama osebe prelomiť účinky právoplatného nálezů ústavného súdu.

V.

K postupu Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. SI-2Cpr/4/2014 (predtým Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 2Cpr/4/2014) po právoplatnosti nálezů ústavného súdu č. k. I. ÚS 535/2024-25

11. Pokiaľ ide o obdobie nasledujúce po právoplatnosti nálezů č. k. I. ÚS 535/2024-25, teda po 13. decembri 2024, ústavný súd zistil, že Okresný súd Senica po tomto dátume vo veci vykonával procesnú činnosť. Dňa 14. januára 2025 vydal uznesenie č. k. SI-2Cpr/4/2014-405, ktorým zmenil uznesenie Okresného súdu Skalica č. k. 2Cpr/4/2014-348 z 18. októbra 2022

vo výroku o náhrade trov konania. Následne bolo okresnému súdu 8. októbra 2025 doručené rozhodnutie ústavného súdu č. k. II. ÚS 363/2025-41 z 24. septembra 2025, ktorým bolo uvedené uznesenie zrušené. Po doručení tohto rozhodnutia bolo 14. októbra 2025 okresnému súdu doručené aj vyjadrenie právneho zástupcu žalobkyne k trovám konania a následne bolo 4. decembra 2025 žalobkyni a právnenému zástupcovi žalovaného odoslané uznesenie č. k. SI-2Cpr/4/2014-435 z 25. novembra 2025, ktorým okresný súd opätovne rozhodol o náhrade trov konania.

12. Z uvedenej procesnej chronológie vyplýva, že po právoplatnosti nálezu č. k. I. ÚS 535/2024-25 okresný súd vo veci konal a opakovane prijímal procesné rozhodnutia smerujúce k rozhodnutiu o trovách konania. Nejde preto o situáciu, ktorá by už pri predbežnom prerokovaní bez ďalšieho odôvodňovala záver o ústavne relevantných priet'ahoch takej intenzity, že by po prijatí ústavnej s'ťažnosti na ďalšie konanie mohlo reálne dôjsť k vysloveniu porušenia označených práv s'ťažovateľky. Ústavný súd preto dospel k záveru, že ústavná s'ťažnosť je v tejto časti zjavne neopodstatnená podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

VI.

K postupu krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10CoPr/6/2018 a najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9Cdo/170/2020

13. Zo samotnej ústavnej s'ťažnosti vyplýva, že krajský súd rozhodol v napadnutej veci rozsudkom č. k. 10CoPr/6/2018-271 z 19. júna 2019, ktorým odvolanie s'ťažovateľky zamietol, a najvyšší súd uznesením č. k. 9Cdo/170/2020-341 z 31. mája 2022, ktorým dovolanie s'ťažovateľky odmietol. V čase podania teraz posudzovanej ústavnej s'ťažnosti, t. j. 4. decembra 2025, teda konania pred týmito súdmi už neprebíhali a nimi namietaný zásah zjavne netrval. S'ťažovateľka v petite síce žiada vysloviť porušenie práv aj ich postupom, avšak vo vzťahu ku krajskému súdu a k najvyššiemu súdu nejde o aktuálne prebiehajúci zásah, ktorý by v čase podania ústavnej s'ťažnosti zakladal dôvod na zásah ústavného súdu v konaní o priet'ahoch.

14. Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že ochrana poskytovaná podľa čl. 127 ústavy pri namietaných priet'ahoch v konaní smeruje proti aktuálnemu alebo pretrvávajúcemu zásahu orgánu verejnej moci do právnej sféry s'ťažovateľa. Ak v čase podania ústavnej s'ťažnosti zásah už netrvá, ústavná s'ťažnosť nemôže byť úspešná. Vo vzťahu ku krajskému súdu a k najvyššiemu súdu preto ústavný súd dospel k záveru, že napadnutý zásah už v čase podania ústavnej s'ťažnosti netrval a ústavnú s'ťažnosť bolo preto v tejto časti potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú. Nad rámec uvedeného ústavný súd dodáva, že ústavnú s'ťažnosť bolo potrebné v tejto časti odmietnuť aj z dôvodu prekážky veci rozhodnutej podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, keďže o tejto časti namietaného porušenia základných práv s'ťažovateľky už ústavný súd rozhodol v konaní vedenom pod č. k. I. ÚS 535/2024-25.

15. Keďže ústavná s'ťažnosť bola vo vzťahu k postupu Okresného súdu Senica za obdobie do právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 535/2024-25 odmietnutá pre prekážku veci rozhodnutej a vo vzťahu k postupu Okresného súdu Senica po právoplatnosti tohto nálezu, ako aj vo vzťahu k postupu krajského súdu a najvyššieho súdu odmietnutá podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnená, rozhodovanie o ďalších návrhoch

sťažovateľky vrátane návrhu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, príkazanie Okresnému súdu Senica konať bez prierahov a náhrady trov konania stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. marca 2026

Peter Molnár
predseda senátu